

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(953)

113. posiedzenie
Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej
w dniu 3 czerwca 2009 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (druk senacki nr 572, druki sejmowe nr 721, 1907 i 1907-A).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o Policji (druk senacki nr 567, druki sejmowe nr 1845 i 1901).

(Początek posiedzenia o godzinie 8 minut 29)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Mariusz Witczak)

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Witam serdecznie państwa na posiedzeniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Jest to już sto trzynaste posiedzenie.

Witam gorąco pana ministra Plockego, witam przedstawicieli MSWiA.

Rozpoczynamy od ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Bardzo proszę pana ministra o zabranie głosu, krótko. Potem wypowie się przedstawiciel Biura Legislacyjnego i otworzę dyskusję.

Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Kazimierz Plocke:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo!

Chciałbym przedstawić propozycje zmian w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Projekt zakłada dokonanie w tejże ustawie trzech istotnych zmian.

Zmiana pierwsza dotyczy modyfikacji sposobu naliczania opłat za wyłączenie gruntów rolnych bądź leśnych z użytkowania rolniczego. Zgodnie z założeniami przyjęto zasadę, że opłata w złotych będzie obejmowała trzy kwartały z roku 2007 w przypadku opłaty za rok 2008. Są tu odpowiednie tabele, ujęte w nich wartości wynikają z przeliczeń tak zwanej renty, ustalonej dla klasy pierwszej, drugiej i trzeciej w przypadku gruntów mineralnych i organicznych.

Zmiana druga dotyczy spraw związanych z wyłączeniem z płatności przez marszałka województwa na wniosek właściwego organu, czyli samorządu. Zgodnie z tą zmianą zwolnieniu podlegają płatności, które dotyczą celu publicznego realizowanego na gruntach o obszarze poniżej 1 ha.

Trzecia zmiana traktuje o tym, że do wszystkich spraw wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy dotyczącej oznaczenia wysokości należności opłat rocznych stosuje się przepisy niniejszej ustawy, a wobec wszystkich spraw już zakończonych decyzją ostateczną stosuje się przepisy obowiązującej ustawy.

I to, Panie Przewodniczący, są najważniejsze zmiany proponowane w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Dziękuję.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.
Proszę Biuro Legislacyjne o opinię.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Zebrani!

Biuro Legislacyjne pragnie zwrócić uwagę Wysokiej Komisji na to, że wszystkie uwagi, które będą padały w trakcie debaty nad tą ustawą, nie będą dotyczyły gruntów rolnych znajdujących się w granicach administracyjnych miast. Jest to konsekwencja nowelizacji ustawy o ochronie gruntów rolnych, która weszła w życie chyba na początku tego roku.

Kolejna sprawa to to, że przy obliczaniu wartości kwotowej opłaty posłużono się nie najnowszym kursem zboża. Ja przeprowadziłem pewną symulację, z której wynika, że posłużono się ceną zboża za pierwsze trzy kwartały 2007 r. Wtedy, kiedy ustawa była przedmiotem prac sejmowych, znany już był kurs zboża z pierwszych trzech kwartałów 2008 r. Oczywiście ustawodawca w tym zakresie ma pełną swobodę, może przyjąć dowolny kurs, ale chciałbym podkreślić, że zastosowanie właśnie tej ceny przeliczenia jest dla właścicieli nieruchomości mniej korzystne.

Jeszcze jedna uwaga, natury ogólnej. Ustawa zmienia sposób obliczania opłaty od gruntów rolnych, a pomija zmianę sposobu obliczania opłaty od gruntów leśnych. Można zakładać, że te same względy, które przemawiają za tym, aby zmienić sposób obliczania opłaty od gruntów rolnych przemawiałyby również za zmianą opłaty od gruntów leśnych.

Teraz przejdę już do uwag szczegółowych, które być może mogą skutkować zmianą ustawy. Art. 12 ust. 17 ustawy w brzmieniu nadanym nowelizacją wskazuje inwestycje, które zasługują na dobrodziejstwo zwolnienia przez marszałka z opłat. Ale jest tu pewien problem, dlatego że art. 12 ust. 17...

(Przewodniczący Mariusz Witczak: Przepraszam, Panie Mecenasie. Bardzo serdecznie proszę o uwagę. Proszę kontynuować.)

...art. 12 ust. 17 odsyła do art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Analiza art. 6 wykazuje, że zostały tam określone cele publiczne. Te cele publiczne są opisane w formie wskazania pewnych działań. I teraz tak, nie wszystkie z tych działań można zakwalifikować jako inwestycje, dla przykładu mogę podać pkt 9b tego artykułu: ochrona zagrożonych wyginięciem gatunków roślin i zwierząt lub siedlisk przyrody. Bez wątplenia ochrona przyrody sama w sobie nie jest inwestycją, istnieją jednak inwestycje mające na celu ochronę przyrody. Jeżeli więc wołą Wysokiej Komisji jest objęcie ochroną również tych celów publicznych, właściwe byłoby zmienienie art. 12 ust. 17 w następujący sposób: zamiast słowa „inwestycji” użycie zwrotu „inwestycji zmierzającej do osiągnięcia celów”. Ale, jak już powiedziałem, z tym zastrzeżeniem, że Wysoka Komisja uzna za stosowne ochronę wszystkich celów publicznych, a nie tylko tych, z których opisu wynika jakaś inwestycja.

Kolejna uwaga, w art. 12 ust. 17 posłużono się zwrotem „charakter użyteczności publicznej”. Jest to wyrażenie odziedziczone po art. 12 ust. 16, który był zapewne pierwowzorem przy pracach nad treścią omawianego przepisu. I na dobrą sprawę mógłby zostać w tej formule, ale, jak już powiedziałem, art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomo-

ściami, do którego odsyła omawiany przepis, posługuje się zwrotem „cel publiczny”. A więc znowu zostawiam do rozważenia Wysokiej Komisji, czy warto chronić wszystkie cele publiczne określone w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami, czy jedynie te, które mają jednocześnie charakter użyteczności publicznej. Przykładem jest ponownie ochrona przyrody, jest to cel publiczny i być może zasługuje na ochronę. Jeżeli Wysoka Komisja uzna, że tak, wtedy należałoby zrezygnować z wyrażenia „charakter użyteczności publicznej”, który dookreśla art. 12 ust. 17, zrezygnować z tej przesłanki.

Analogiczna uwaga dotyczy wyrażenia: zaspokojenie potrzeb lokalnej społeczności. Znowu pojawia się tu odesłanie do art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Oczywiście wszystkie cele publiczne w jakimś zakresie zaspokajają potrzeby lokalnej społeczności, ale niektóre tylko w takim zakresie, w jakim zaspokajają potrzeby społeczności ponadlokalnej. Jeżeli Wysoka Komisja uzna, że warto równą ochroną objąć wszystkie cele publiczne z art. 6, to należałoby zrezygnować z przesłanki „zaspokajania potrzeb lokalnej społeczności”. Jeżeli zaś Wysoka Komisja uzna, że tylko niektóre z celów określonych w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami zasługują na ochronę, to też właściwsze byłoby zrezygnowanie być może z przesłanki odnoszącej się do zaspokajania potrzeb lokalnej społeczności i już na tym etapie wskazanie, jakie konkretnie cele z art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami zaspokajają potrzeby lokalnej społeczności.

I jeszcze jedna uwaga do art. 12 ust. 17. Podobnie jak w przypadku sposobu naliczania opłat, ustawa traktując o możliwości zwolnienia na podstawie art. 12 ust. 17, pomija grunty leśne. Jeżeli cele wymienione w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami nie są jednocześnie wymienione w art. 12 ust. 16 omawianej ustawy, to inwestycje pod te cele mogłyby zostać zwolnione tylko pod warunkiem, że znajdowałyby się na gruntach rolnych, nie na gruntach leśnych. Tu oddaję pod rozważenie Wysokiej Komisji, czy należy zastosować wyższy standard ochrony w stosunku do gruntów leśnych niż w stosunku do gruntów rolnych. Jeżeli tak, to w tym zakresie nie należy zmieniać art. 12 ust. 17. Jeżeli zaś nie, jeżeli Wysoka Komisja uzna, że nie ma potrzeby różnicowania inwestycji bez względu na to, czy byłaby na gruntach rolnych, czy na gruntach leśnych, wtedy należałoby posłużyć się pewnym zabiegiem legislacyjnym, ja w takim przypadku zaproponowałbym połączenie ust. 16 i ust. 17.

I ostatnia uwaga, już do przepisów przejściowych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 do postępowań wszczętych przed wejściem w życie niniejszej ustawy i niezakończonych decyzją ostateczną będą stosowane nowe przepisy. Może to doprowadzić do sytuacji, że w przypadku postępowań, które zostały już wszczęte, ale nie zostaną zakończone przed 1 stycznia 2010 r., czasami nie z winy osoby zobowiązanej do opłaty, ta osoba będzie musiała ponieść wyższą opłatę. Oczywiście należy tu zwrócić uwagę na stosunkowo długie *vacatio legis*, ale trzeba też pamiętać, że postępowanie w tym zakresie również może być długie. I nawet gdy podmiot tuż po ogłoszeniu nowelizacji ustawy złoży wniosek o wymierzenie tej opłaty, to i tak może się okazać, że ze względów od niego niezależnych nie zdąży uzyskać decyzji przed 1 stycznia 2010 r. Dlatego być może warto zastosować do tych sytuacji przepisy dotychczasowe, a nie nowe. Dziękuję.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Dziękuję, Panie Mecenasie.

Panie Ministrze, prosiłbym pana ministra czy pana współpracowników o krótkie ustosunkowanie się do sugestii Biura Legislacyjnego. Interesowałaby nas oczywiście

państwa rekomendacja, czyli zadeklarowanie, które z poprawek rząd ewentualnie popiera, a których nie. To pozwoli nam też oczywiście prowadzić dyskusję.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Kazimierz Plocke:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Czy można byłoby prosić o trzy minuty na małą konsultację, ponieważ dopiero przed chwilą otrzymaliśmy ten materiał?

Co do jednej kwestii jesteśmy – my, czyli strona rządowa – absolutnie zgodni, mianowicie co do kwestii gruntów rolnych... przepraszam, leśnych. One oczywiście powinny być objęte szczególną ochroną z uwagi na to, że realizujemy rządowy program zwiększa lesistości kraju, dlatego też te grunty, wymienione w projekcie ustawy, zasługują na szczególną ochronę. Wobec tego proponujemy pozostawienie tego zapisu w dotychczasowym brzmieniu.

Jeszcze jedna uwaga ogólna. Jest to, jak państwo wszyscy wiecie, projekt komisyjny, jego celem było przede wszystkim uproszczenie procedur związanych z zapisami, które są przedmiotem analizy Wysokiej Komisji, a więc z kwestią wysokości opłat, z kwestią dotyczącą zwolnień i z kwestią dotyczącą rozstrzygnięć w sprawie wejścia w życie ustawy. Dlatego też, żeby zająć stanowisko co do pozostałych dwóch propozycji, o których pan mecenas mówił, proszę, Panie Przewodniczący, o dwie minuty na konsultację i za chwilę będziemy przygotowani.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Oczywiście bardzo proszę przeanalizować te kwestie.

A ja teraz otworzę dyskusję.

Bardzo proszę, pan senator Sepioł.

Senator Janusz Sepioł:

Ja bym chciał poprzeć stanowisko pana ministra dotyczące nieco odmiennego podejścia do gruntów rolnych i do gruntów leśnych.

Mogą mnie państwo poprawić, ale z tego, co wiem, szacunki są takie, że mniej więcej 3 miliony ha gruntów rolnych jest obecnie w Polsce odłogowanych, więc nic się nie stanie, jeśli coś wypadnie z produkcji, zaś walczymy o każdy procent zwiększenia zalesienia. W związku z tym z lasami trzeba postępować niezwykle ostrożnie. I to, że jest to trochę inaczej naliczane, że marszałek ma prawa w stosunku do gruntów rolnych, a nie ma do leśnych, to dobrze.

Rzeczywiście jest jednak problem z tymi celami publicznymi. Jeśli dobrze pamiętam, zgodnie z ustawą o gospodarce nieruchomościami cele publiczne to są przedsięwzięcia, wobec których można zastosować procedurę wywłaszczenia. A w gruncie rzeczy ten katalog jest nie taki szeroki i obejmuje wiele kwestii, które nie służą zaspokojeniu lokalnej społeczności, jak na przykład: autostrady, linie wysokiego napięcia, obiekty wojskowe, ambasad zagraniczne i coś tam jeszcze. Przejrzałem protokół sejmowy i z niego wynika, że przedłożenie komisyjne nie zawierało tego

ograniczenia, iż marszałek może decydować o gruntach o powierzchni nieprzekraczającej 1 ha, to była poprawka złożona dopiero w trakcie debaty. Ja jednak myślę, że cały art. 17 powinien pójść w kierunku zwiększenia zaufania do organów samorządu regionalnego, który po prostu reprezentuje daną społeczność i wie, co najlepiej służy celom publicznym.

Dlatego moja propozycja szłaby w tym kierunku, żeby w ust. 17 oderwać się o ustawy o gospodarce nieruchomościami. Czyli pierwsze wykreślenie byłoby po zwrocie: w przypadku inwestycji... i teraz są słowa „o których mowa w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami”. Proponuję to wszystko wykreślić, zostawić tylko zwrot: w przypadku inwestycji o charakterze użyteczności publicznej, no i tu zakończyć cały artykuł. A więc chodzi o to, żeby nie definiować, jakim to ma służyć celom, czy rzeczywiście potrzebom lokalnej społeczności, i dać sobie spokój z tym ograniczeniem do 1 ha, bo jeśli to będzie 1,2 ha, to już się zacznie inna procedura. Zatem jeżeli coś służy inwestycjom o charakterze użyteczności publicznej, to niech marszałek ma w tej sprawie prawo podejmowania decyzji. Wtedy to byłoby rzeczywiście uproszczenie i pokazanie naszego zaufania do organów samorządu terytorialnego, co w dziesiątą rocznicę utworzenia samorządu regionalnego byłoby miłym gestem ze strony Senatu. Dziękuję.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Rozumiem, że to jest wniosek o charakterze legislacyjnym, poddamy go więc pod głosowanie.

Kto z panów senatorów chciałby zabrać głos?

Bardzo proszę, pan przewodniczący Ortyl.

Senator Władysław Ortyl:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ja myślę, że powinniśmy postępować bardzo ostrożnie. Zgłaszałbym tu pewne obawy co do stosowania tej ustawy, obawy o pewną nadinterpretację i o poszerzenie zakresu interpretacji. Myślę, że to by powodowało pewne zamieszanie, pewne nieciągłości, także możliwości różnego stosowania zapisów w różnych miejscach, w zależności od tego, jak kto będzie interpretował.

Podtrzymywałbym też to, o czym powiedział pan senator Sepioł, żebyśmy różniali ochronę gruntów leśnych i gruntów rolnych, z tym, że tak powiem, rozciągnięciem na większą ochronę gruntów leśnych. One niestety w pewnym momencie mogłyby być bardzo dotknięte, aczkolwiek sytuacja jest taka, że dzisiaj jest wiele przypadków, iż las jak gdyby samodzielnie odzyskuje to, co mu kiedyś zabrano.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

No, tak, tak, ale, jak mówię, w jakimś sensie to się trochę na dziko dzieje, taka jest prawda. Tak że ja bym tu zwracał uwagę na możliwość tej pewnej nadinterpretacji.

I miałbym pytanie... to znaczy nie pytanie, tylko prośbę o wskazanie, gdzie te należności idą, kto i kiedy z nich korzysta, a w związku z tym, komu co uszczuplamy, gdy chodzi o dochody z opłat gruntowych, żeby to jeszcze tu uzmysłowić.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Bardzo dziękuję.
Pan minister, bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Kazimierz Plocke:**

Dziękuję bardzo.

Bardzo się cieszę, że państwo senatorowie podzielacie pogląd dotyczący ochrony lasów w sposób szczególny. To jest wspólna troska i za to bardzo chciałem podziękować.

Co do kwestii dotyczących zwolnień chciałbym poinformować Wysoką Komisję, że w roku 2008 wpływy na Fundusz Ochrony Gruntów Rolnych – i leśnych – wyniosły ponad 205 milionów zł. Te środki są gromadzone na koncie tegoż funduszu, a później dzielone na poszczególne regiony.

W roku 2008 marszałkowie podjęli decyzję o umorzeniu płatności na poziomie 5%, to było, precyzyjnie mówiąc, około 10 milionów 500 tysięcy zł, a więc to nie jest kwota porażająca. I mamy zaufanie do organów samorządu terytorialnego, a zwłaszcza samorządu wojewódzkiego, gdzie te kwestie są dość dobrze rozstrzygane i decyzje podejmowane są racjonalnie.

Środki z Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych są generalnie kierowane poprzez urzędy marszałkowskie do samorządów gminnych na renowację dróg gruntowych, to jest ich generalne przeznaczenie. Z tych środków wójtowie czy burmistrzowie remontują drogi dojazdowe do pól. To tyle co do tych uwag.

Chciałbym jeszcze odnieść się do propozycji, które przedstawiał pan mecenas. Otóż, jeżeli propozycje zmierzają w kierunku ułatwień i uproszczeń, a także doprecyzowują przepisy, to oczywiście będziemy chętnie z nich korzystać.

Co do uwagi dotyczącej zmiany zapisu w art. 1 ust. 17 pkt 2 lit. c – po zwrocie „w przypadku inwestycji” dodania wyrazów „zmierzącej do osiągnięcia celów” – to oczywiście chętnie tę zmianę przyjmujemy, dlatego że ona też pokazuje pewną logikę działania.

Nie chcielibyśmy jednak zrezygnować z zapisu, który odnosi się do art. 6 ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami, dlatego że w art. 6 są enumeratywnie wymienione cele publiczne, które chcemy przy pomocy tej ustawy realizować. Podzielaliśmy też pogląd komisji, która poruszała kwestię, że generalnie zwracamy się w kierunku społeczności lokalnych, które najlepiej wiedzą, jaki cel publiczny chcą zrealizować przy pomocy tej ustawy. To może być na przykład miejsce pamięci narodowej czy cmentarz, czy park do wspólnego użytkowania. Wydaje nam się więc, że należałoby te przepisy utrzymać, dlatego że one z jednej strony w jakimś sensie rozszerzają ten punkt, a z drugiej dają poczucie, że społeczności lokalne otrzymają prawo, które będą mogły stosować wprost. Z tego powodu uważamy, że zapis w ust. 17 powinien pozostać w dotychczasowym brzmieniu. To na razie tyle, dziękuję, Panie Przewodniczący.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Dziękuję, Panie Ministrze.
Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby zabrać głos?
Pan senator Sepioł, bardzo proszę.

Senator Janusz Sepiol:

Ja po tych uwagach chciałbym skorygować mój wniosek dotyczący owego ust. 17, to znaczy proponowałbym tylko skreślenie dwóch ostatnich linijek „a obszar gruntu podlegający wyłączeniu nie przekracza 1 ha i nie ma możliwości zrealizowania inwestycji na gruncie nieobjętym ochroną”. To jest uwaga pierwsza.

A uwaga druga to pytanie do pana ministra. Były podnoszone wątki, że wprowadzono tu nową klasyfikację, że stare klasy zostały rozbite na „a” i „b”, czy to jest...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kazimierz Plocke:
Nie, pozostawiono dotychczasową klasyfikację.)

I jednostka jest taka, jak...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kazimierz Plocke:
Tak jest. Bez zmian.)

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Ja bym jeszcze pana przewodniczącego poprosił o powtórzenie tej poprawki, zmodyfikowanej w stosunku do tej, która była wcześniej proponowana.

Senator Janusz Sepiol:

Tak jest. W lit. e, gdy mówi się „dodaje się ust. 17 w brzmieniu”, w tym ust. 17 skreśleniu podlegałyby słowa: a obszar gruntu podlegający wyłączeniu nie przekracza 1 ha i nie ma możliwości zrealizowania inwestycji na gruncie nieobjętym ochroną.

Dodam jeszcze, że marszałkowie mają z opłat pieniądze, które dzielą, więc nie są zainteresowani, żeby te dochody były istotnie mniejsze, i nie będą szafować tymi uchynieniami, bo potem sami mają mniej pieniędzy, a ta zmiana pozwala na elastyczność działania.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Czy pan minister chciałby do tej sugestii się ustosunkować?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Kazimierz Plocke:**

My wyrażamy zdanie przeciwne, uważamy, że należy określić obszar, który byłby objęty ewentualną decyzją o zwolnieniu. Wykreślenie tego punktu oznaczałoby, że większy obszar mógłby być wyłączony z opłat i to oczywiście w sposób jasny, choć na dziś trudno to dokładnie oszacować, zmniejszyłoby wpływy na konto Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych i leśnych.

Przypomnę, że ta ustawa tak naprawdę jest skierowana tylko i wyłącznie do mieszkańców obszarów wiejskich, pan mecenas o tym wspomniał, i słusznie. Nie chcielibyśmy posuwać się tu za daleko, dlatego że mogłyby się zdarzyć sytuacje takie, że wobec inwestycji dotyczących praktycznie wszystkich powierzchni nie większych

niż 1 ha i zmierzających do osiągnięcia celów publicznych służących zaspokajaniu potrzeb społeczności lokalnych mogłyby być podejmowane decyzje o zwolnieniu. Proponujemy więc pozostawienie tego zapisu w dotychczasowym brzmieniu. W trakcie prac komisji w Sejmie wielokrotnie nad nim dyskutowano i uważamy, że on ma racjonalne podstawy i powinien pozostać. Dziękuję.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Dziękuję bardzo.

Pan mecenas jeszcze zgłaszał się do głosu.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil:

Jeszcze na jedną sprawę chciałbym zwrócić państwa uwagę, propozycja poprawki przedstawiona tu przez pana przewodniczącego spowoduje pewną niekonsekwencję. W obowiązującej ustawie w ust. 16 tego samego artykułu jest warunek jednego hektara, że tak powiem, i warunek braku możliwości zrealizowania inwestycji na gruncie nieobjętym ochroną. Do tej pory ustawodawca w ust. 16 wskazywał na pewne cele, które uznał za na tyle istotne, że już wtedy zezwolił na zwolnienie od opłat, ale obarczył to zwolnienie tymi warunkami. Cele dodawane teraz to oczywiście cele późniejsze, więc można zakładać, że one dawniej nie były na tyle istotne, choć teraz oczywiście się stają. Ale nie dość, że wejdą do grona celów uzasadniających zwolnienie, to jeszcze to zwolnienie będzie możliwe do otrzymania w dużo łatwiejszy sposób, w łatwiejszym trybie. Tu więc zajdzie pewna niekonsekwencja. Dziękuję.

(Głos z sali: Nie możemy tego zrobić.)

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Proszę, pan minister.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Kazimierz Plocke:**

Chciałbym poprzeć to, co dokładnie wyraził pan mecenas. Rzeczywiście tak jest, ponieważ są obowiązujące przepisy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, które wyraźnie precyzują wszystkie te kwestie, o których pan mecenas wspomniał. Proponujemy pozostawić ten zapis w dotychczasowym brzmieniu.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Dziękuję bardzo.

Po konsultacji z panem senatorem Sepiołem wiem, że pan senator wycofuje te sugestie, wrócimy może przy innej okazji do szerszych uregulowań w tej materii.

Szanowni Państwo, została poparta przez rząd poprawka w art. 1 w pkt 2 w lit. e w ust. 17: po słowach „w przypadku inwestycji” dodaje się wyrazy „zmierzającej do osiągnięcia celów”. Tak, Panie Ministrze?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kazimierz Plocke: Tak jest.)

To ja przejmuję tę poprawkę i ona zostanie poddana pod głosowanie.
Czy są jeszcze jakieś poprawki z państwa strony?
(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Panie Przewodniczący, jeszcze...*)

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Bardzo proszę.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil:

Pan minister nie odniósł się do moich uwag dotyczących charakteru użyteczności publicznej i potrzeb lokalnej społeczności. To są przesłanki, które ograniczają zastosowanie art. 12 ust. 17. Jeżeli pan przewodniczący zechciałby również rozważyć te zmiany, to byłbym wdzięczny.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Ja mam wrażenie, że chyba pan minister mówił na ten temat, ale proszę przypomnieć, czy pan minister się ustosunkowywał.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Kazimierz Plocke:**

To chodzi o poprawkę trzecią dotyczącą charakteru użyteczności publicznej. Popieramy stanowisko pana mecenasa. Dziękuję.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil:

Jeszcze jedno, bo to stanowisko nie zostało w opinii wyrażone wprost, opinia zawiera dwa rozwiązania: jedno to takie, aby po prostu skreślić w art. 12 ust. 17 przesłankę „charakter użyteczności publicznej”. I rozumiem, że takie jest stanowisko ministerstwa. I analogiczna sytuacja jest w przypadku potrzeb lokalnej społeczności, tak? Dziękuję.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

W takim razie te kwestie też zostaną poddane pod głosowanie, ja je również przejmuję.
Czy są jeszcze jakieś sugestie? Nie.

Zamykam dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Panie Mecenase, proszę to teraz poprowadzić, a ja będę zarządzał głosowanie, proszę wskazywać na konkretne artykuły i zmiany, które wcześniej zostały przeze mnie przejęte. Bardzo proszę.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil:

W art. 1 w pkt 2 w lit. e w ust. 17 po wyrazach „w przypadku inwestycji” dodaje się wyrazy „zmierzącej do osiągnięcia celów”.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Kto jest za? (7)

Poprawka uzyskała poparcie.

Przechodzimy do kolejnej poprawki.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil:

W art. 1 w pktcie 2 w lit. e w ust. 17 skreśla się wyrazy „o charakterze użyteczności publicznej”.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Kto jest za? (7)

Poprawka uzyskała poparcie.

Proszę, Panie Mecenasiu, jeszcze jedna, tak?

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil:

W art. 1 w pktcie 2 w lit. e w ust. 17 skreśla się wyrazy „jeżeli inwestycja ta służy zaspokojeniu potrzeb lokalnej społeczności”.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Kto jest za? (7)

Poprawka również uzyskała poparcie komisji.

W takim razie wyczerpaliśmy...

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Jeszcze jest jedna poprawka...)

Jest jeszcze jedna? To proszę ją przedstawić.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil:

W art. 2 w ust. 1 wyrazy „niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazem „dotychczasowe”.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Panie Ministrze, czy rząd popiera tę poprawkę? Nie omawialiśmy jej, ja jej nie przejąłem.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Kazimierz Plocke:

Nie podzielamy poglądu Biura Legislacyjnego, uważamy, że *vacatio legis* jest dostatecznie długie. W związku z tym proponujemy w art. 2 ust. 1 pozostawić zapis dotychczasowy.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Dziękuję bardzo.

Ja nie przejąłem tej poprawki, nikt jej nie przejął, więc nie będziemy jej poddawali pod głosowanie. Dobrze, bo chciałem się upewnić, czy w dyskusji i w gąszczu

szczególonych zmian nie umknęła nam ta kwestia, ale teraz, po wypowiedzi pana ministra, jest to już jasne.

W takim razie głosujemy...

Jeszcze pan senator Ortyl, bardzo proszę.

Senator Władysław Ortyl:

Ja myślę, że ta poprawka czyni pewien porządek i wprowadza pewną systematykę, ja bym chciał ją jednak przejąć.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Bardzo proszę.

Zarządzam głosowanie.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (3)

Kto jest przeciw? (4)

3 głosy za, 4 przeciw. Poprawka nie uzyskała poparcia komisji.

Teraz głosujemy nad całością ustawy łącznie z trzema poprawkami, które zostały poparte przez komisję.

Kto jest za? (7)

7 głosów, ustawa została przyjęta jednogłośnie.

Teraz pozostaje nam jeszcze wyznaczyć sprawozdawcę.

Czy Pan Senator Sepioł zgodzi się być sprawozdawcą? Dziękuję serdecznie. Mamy sprawozdawcę.

Dziękuję, Panie Ministrze. Dziękuję również panu mecenasowi.

Zamykam obrady nad tym punktem.

Przechodzimy do ustawy o zmianie ustawy o Policji.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Czekamy na przedstawiciela Biura Legislacyjnego.

W takim razie zarządzam kilkuminutową przerwę techniczną.

(Przerwa w obradach)

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Wznawiam obrady.

Poproszę teraz przedstawicieli MSWiA i Policji...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

A, to przepraszam bardzo.

W takim razie bardzo proszę o opinię na ten temat.

Wiceprezes Rządowego Centrum Legislacji Jacek Krawczyk:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Gwoli przypomnienia, Jacek Krawczyk, wiceprezes Rządowego Centrum Legislacji.

Zgodnie z upoważnieniem premiera w ramach Rządowego Centrum Legislacji przygotowujemy także projekty ustaw wykonujące wyroki Trybunału Konstytucyjnego. To jest właśnie jeden z takich projektów.

Celem tegoż projektu jest wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 18 września 2008 r. w sprawie o sygnaturze akt K7/07 stwierdzającego niezgodność z art. 64 w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji art. 90 ustawy z 6 kwietnia 1990 r. o Policji w zakresie, w jakim odnosi się do dalszego bezterminowego dysponowania przez ministra spraw wewnętrznych oraz podległe mu organy użytkowanymi dotychczas lokalami mieszkalnymi w domach stanowiących własność prywatną.

Dotychczasowe przepisy pozbawiały właścicieli budynków i lokali mieszkalnych, będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów, zarówno prawa do korzystania, jak i do dysponowania przedmiotami ich własności. W szczególności zakwestionowana przez Trybunał regulacja umożliwiała tymże właścicielom zamieszkanie w ich lokalach bądź oddanie ich w najem lub bezpłatne użytkowanie tylko wówczas, gdy zostały one opróżnione na mocy decyzji właściwego organu państwowego. Jednocześnie ustawa o Policji w dotychczasowym brzmieniu nie przewidywała żadnych środków prawnych, przy użyciu których można by było dążyć do zmiany takiej decyzji.

W zaproponowanym projekcie dokonano zmian polegających na nadaniu nowego brzmienia art. 90 oraz wprowadzeniu zmian w art. 95, które są w zasadzie zmianami wynikowymi, wynikającymi ze zmiany brzmienia art. 90. W art. 90 zostały usunięte zapisy od ust. 2 do ust. 5, które zawierały regulacje inne niż w powszechnie obowiązujących przepisach, znajdujących się w ustawie z 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego. Regulacje inne niż te powszechnie obowiązujące zostały usunięte. W związku z tym, zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, teraz przepisy właśnie tej ustawy będą miały zastosowanie do lokali będących własnością prywatną.

Przy okazji z dotychczasowego ust. 1 art. 90, na bazie którego dokonano redakcji nowego brzmienia całego art. 90, usunięto tę część, gdzie wymienione były niektóre źródła pochodzenia lokali, które są w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów. Dokonano tego dlatego, że katalog tych źródeł jest mylący, ponieważ nie zawiera wszystkich źródeł, z jakich mogą pochodzić mieszkania będące w dyspozycji ministra spraw wewnętrznych i administracji. Pochodzą one, między innymi, ze spadków, darowizn, ale niektóre zostały nabyte w drodze normalnego kupna na rynku. O tym art. 90 nie stanowił, więc dokonano, że tak powiem, wyprostowania brzmienia tego artykułu.

Poza tym wzięto pod uwagę także orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego nie dotyczące bezpośrednio ustawy o Policji. Trybunał był związany zakresem skargi, a skarga dotyczyła tylko lokali prywatnych, jednak z całego orzecznictwa Trybunału można wywieść, że Trybunał do ochrony własności gminy i innych szczebli samorządu terytorialnego przykładą wagę nie mniejszą niż do ochrony własności prywatnych. Dokonano zmiany w tym zakresie także dlatego, że jest to kolejny krok w porządkowaniu przepisów dotyczących lokali będących w dyspozycji poszczególnych służb mundurowych. Przepisy o podobnym brzmieniu znalazły się już w stosunkowo nowych ustawach o Agencji Wywiadu i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz o Służbie Wywiadu Wojskowego i Służbie Kontrwywiadu Wojskowego. Zmiany w tym kierunku będą rów-

niez dokonywane w następnych ustawach dotyczących służb mundurowych, ale nie znalazły miejsca w tym projekcie, jako że, tak jak powiedziałem na wstępie, stanowi on wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego, a ten dotyczył tylko ustawy o Policji. Ponadto Rządowe Centrum Legislacji jest także związane zakresem upoważnienia premiera, gdy chodzi o przygotowywanie tych projektów. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Dziękuję, Panie Prezesie. Dziękuję Rządowemu Centrum Legislacji, gwoli precyzji. Proszę teraz panią mecenas o wyrażenie opinii Biura Legislacyjnego.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandyliś:**

Dziękuję serdecznie, Panie Przewodniczący.

Biuro Legislacyjne przygotowało jedną propozycję poprawki, która jest związana właśnie z brzmieniem art. 90. Ta propozycja wyrosła, można powiedzieć, na tle dyskusji, które toczyły się tu, w Senacie, podczas prac związanych z realizacją wyroku oznaczonego sygnaturą K7/07. Senat na trzydziestym trzecim, czyli przedostatnim, posiedzeniu wniósł własną inicjatywę ustawodawczą w tym względzie. Propozycje Senatu szły w troszkę innym kierunku i myślę, że w związku z tym, że rząd proponuje teraz inne rozwiązanie, może się zdarzyć, że propozycja Senatu może już nie być rozpatrywana przez Sejm jako wykonująca ten wyrok.

W propozycji senackiej w art. 90 pozostawiono doprecyzowanie polegające na wskazaniu, które konkretnie lokale są w dyspozycji ministerstwa spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Obecnie usuwa się to doprecyzowanie, co zdaniem niektórych służb prowadzi... Chodzi konkretnie o Agencję Wywiadu, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, które nie są akurat jednostkami podległymi ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, a w ustawach ich dotyczących jest rozwiązanie, w którym tego doprecyzowania brakuje. Jednostki te wskazują, że wyrok dotyczy tylko mieszkań będących własnością osób fizycznych, zaś po przyjęciu nowego brzmienia ustawy również gminy uznają, że wyrok Trybunału tak jakby rozciąga się na ich własność komunalną i żądają opuszczenia lokali przez funkcjonariuszy. Dlatego Kancelaria Senatu i oczywiście państwo senatorowie w trakcie prac uznali, że należy pozostawić to doprecyzowanie, ponieważ jego brak powoduje, że właściciele inni niż osoby prywatne wymawiają umowy najmu najemcom. Stąd taka propozycja.

Możliwa jest jeszcze ewentualnie inna poprawka. Gdyby państwo uznali, że skłaniam się ku temu, że prawidłowy jest kierunek prac rządu polegający na tym, że również gminy w związku z tym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego są uprawnione do rozwiązywania umów najmu z funkcjonariuszami, to powinniśmy stanąć na takim stanowisku, że należałoby to robić równocześnie we wszystkich trzech służbach.

Ja przepraszam, proszę mi pozwolić mówić, nieustannie, kiedy zabieram głos, pani negująco kręci głową, mnie to naprawdę stresuje. Przepraszam, ale jest to takie...

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Bardzo proszę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandylis:**

Przepraszam bardzo, ale to już trzeci raz mnie to spotyka, a chciałabym tylko przedstawić swoje stanowisko.

Otóż stanowisko Senatu dotyczyło wszystkich trzech służb, to znaczy Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Policji. Ten projekt dotyczy tylko Policji, więc ewentualnie należałoby się zastanowić, czy wykreślenia tych wyrazów doprecyzowujących... to znaczy, czy usunięcia zapisów odnoszących się do tego, jakie lokale są w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, nie należałoby dokonać również w ustawie o Straży Granicznej i w ustawie o Państwowej Straży Pożarnej. Wydaje się, że na tym etapie prac w Senacie nie będzie to wykroczenie poza materię, ponieważ w uzasadnieniu do wyroku Trybunał Konstytucyjny wskazywał, że analogiczne rozwiązania, jak w ustawie o Policji, znajdują się w ustawach dotyczących tych dwóch pozostałych służb, które są podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Dziękuję.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Dziękuję, Pani Mecenass.

Czyli rozumiem, że ta pierwsza poprawka zmierza ku dodaniu na końcu art. 1 pktu 1 art. 90 wyrazów: uzyskanie w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo od terenowych organów administracji rządowej lub gminy. Tak? To jest propozycja biura?

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandylis:**

Panie Przewodniczący, rząd w sprawie tej poprawki mówi, że ona nie uszczegóławia... to znaczy, że ona jest za szczegółowa, że nie uwzględnia na przykład spadków i darowizn. A to nie stoi na przeszkodzie, żeby dopisać wyrazy: uzyskane w szczególności w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo od terenowych... itd. Czyli dodanie po prostu zwrotu „w szczególności” oznaczać będzie, że właściwie każdy lokal, który jest w dyspozycji ministra, bez względu na właściciela bądź podstawę nabycia, będzie włączony w ten przepis.

Wymaga to wyjaśnienia jednej kwestii. My tu nie podkreślamy pewnej sprawy, wiem zresztą, że i państwo, i ja chcielibyśmy tego problemu uniknąć, żeby dyskusja, która toczyła się w Komisji Praw Człowieka, nie rozgorzała na nowo. Mianowicie wyrok Trybunału Konstytucyjnego dotyczył lokali, które są w dyspozycji MSWiA, ministerstwa... będę mówić MSWiA, w skrócie, a które w rzeczywistości są własnością Skarbu Państwa, gminy, osób prywatnych. Dokładniej, wyrok Trybunału dotyczył tylko tych lokali, które są własnością osób prywatnych. Proponowana regulacja, która realizuje wyrok, czyli zapis bez tych wyrazów, powoduje, że również na właścicieli innych niż osoby prywatne rozciąga się dobrodziejstwo tego wyroku. Czyli również gminy i inne podmioty, będące właścicielami lokali użytkowanych przez policjantów, będą mogły teraz wypowiadać policjantom umowy najmu.

W rozumieniu Trybunału Konstytucyjnego ta ustawa dotyczyłaby tylko pięciuset mieszkań, bo tylko około pięciuset lokali należy do osób prywatnych. Zaś obecnie to będzie dotyczyło wszystkich lokali, które są własnością komunalną. Czyli dla gmin to jest dobrze, bo to oznacza pewne otwarcie furtki, że tak powiem, gminy jako właściciele będą mogły wykonywać swoje uprawnienia właścicielskie. I gminy to robią. Wiele gmin nie ma

umów najmu z funkcjonariuszami. Tu jest bardzo zagmatwany stan prawny, ponieważ w wielu miejscowościach gminy... To jest tak jakby trójkąt, jest jednostka MSWiA, czyli jednostka policji, jest policjant, który jest najemcą i zajmuje lokal na podstawie decyzji administracyjnej, i jest gmina. W wielu gminach podpisano umowy najmu z policjantami, czyli umowę między policjantem a gminą, ale w wielu innych takich umów nie podpisano. Nie ma umowy, która łączyłaby policjanta z gminą. Jest tylko decyzja administracyjna, która stanowi tak jakby causa istniejącego stosunku najmu. To są wszystko, że tak powiem, moje ustalenia faktyczne na podstawie informacji, które czerpałam ze wszystkich dostępnych źródeł, żeby zrozumieć ten skomplikowany stan faktyczny.

Obecny zapis – tak jak mówię, bez uzupełnienia, skąd pochodzą te lokale – stwarza taki sam problem, jaki istnieje w przypadku ABW i AW, że gminy żądają zwrotu mieszkań od funkcjonariuszy, uznając, że skoro nie ma tutaj doprecyzowania, że lokale gminne są w dyspozycji MSWiA... Chodzi o to, że w orzecznictwie sądów administracyjnych i innych sądów stwierdzano, że właśnie to, iż dany lokal pozostaje w dyspozycji ministra, jest wiążące dla gminy czy terenowych organów administracji rządowej. Brak obecnego zapisu prawdopodobnie będzie traktowany przez sądy jako brak tego związania, brak tej dyspozycji, wobec czego gminy będą mogły wykonywać... A więc dla dobra gmin, tak to powiem, dla dobra gmin i własności komunalnej rozwiązanie przyjęte w tym przepisie jest właściwe. Ale Biuro Legislacyjne mówi, że jeżeli ono jest dobre dla gmin i właściwe, to należałoby to rozciągnąć na Straż Graniczną i Straż Pożarną. Czyli usunąć to doprecyzowanie również z tamtych dwóch ustaw, dlatego że tam to pozostaje, tylko w przypadku Policji jest wykreślone.

Poprawka Senatu zmierza w odwrotnym kierunku, czyli żeby pozostawić dotychczasowe rozwiązania, dotyczące innych podmiotów niż właściciele prywatni, w niezmienionym stanie. A jeżeli rząd ma zamiar zmienić to w stosunku do gmin i innych właścicieli, żeby zrobił to równocześnie dla wszystkich służb podległych MSWiA. Obecnie zmieniamy to tylko dla jednej ze służb podległych MSWiA. Służby takie jak AW, ABW, kontrwywiad, wywiad nie są służbami podległymi MSWiA. Wobec tego przyjęcie tych rozwiązań też dla nich nie będzie stanowiło asumptu do mówienia, że jest nierówność służb. Obecnie zaś powstanie nierówność służb pomiędzy jednostkami podległymi MSWiA, bo policjanci będą w najniższej pozycji w stosunku do Straży Granicznej i Straży Pożarnej, gminy będą miały najłatwiejszą drogę, żeby wymawiać policjantom te mieszkania. Dziękuję.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Dziękuję bardzo.

Panie Prezesie, oczywiście bardzo proszę o ustosunkowanie się do tych sugestii i o konkretne wyrażenie stanowiska w sprawie propozycji Biura Legislacyjnego.

Bardzo proszę.

Wiceprezes Rządowego Centrum Legislacji Jacek Krawczyk:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ta dyskusja, tak jak słusznie zauważyła pani mecenas, już się odbyła, ale niestety muszę powtórzyć argumenty, żeby przekonać państwa, iż nie jest potrzebne dokonywanie żadnych zmian w propozycji przedłożenia rządowego.

Usunięte z art. 90 ust. 2–5 dotyczą wyłącznie właścicieli prywatnych. Tam nie ma mowy ani o własności gmin, ani o własności zakładów pracy, ani o żadnych innych rodzajach własności. W związku z tym także jeśli zachowane zostanie takie brzmienie, gminy i inne podmioty wymienione w art. 90 mogą na podstawie ustawy o ochronie praw lokatorów itd. wypowiedzieć umowy, jakie zawarły z organami MSWiA. A więc w tych kwestiach nic się nie zmienia, czy to będzie wymienione, czy nie będzie, nadal obowiązują przepisy ogólne w stosunku do wszystkich innych podmiotów. Różnica jest tylko jeśli chodzi o przepisy dotyczące właścicieli prywatnych, bo to ich dotyczyły usunięte ust. 2–5, które regulowały te kwestie inaczej niż ogólnie obowiązujące przepisy w ustawie o ochronie praw lokatorów. To po pierwsze.

Po drugie, dotychczasowe brzmienie art. 90 ust. 1 nie stanowi żadnej podstawy dla ministra spraw wewnętrznych do żądania od gmin albo zakładów pracy, albo kogokolwiek innego, żeby mu te lokale do dyspozycji przekazano. Nie wiem, skąd się wziął ten przepis, kiedyś, przed laty, nie wiem też, jaki był cel tego przepisu, w każdym razie na pewno nie stanowi on podstawy do żądania czegośkolwiek ani dla ministra, ani dla organów gminy czy też właścicieli zakładów pracy, które kiedyś te mieszkania przekazały. Te mieszkania są przecież przekazywane na innej podstawie, na podstawie umów między gminą a organami MSWiA i innymi podmiotami także. Jeśli nie ma takich umów, to są to oczywiście jakieś zaszciski prawne, które trzeba wyprostować, ale art. 90 nie ma nic do tego, bo nie jest podstawą do żadnych roszczeń dla żadnej ze stron. A więc nie ma potrzeby utrzymywania tego brzmienia, ponieważ ono właściwie jest mylące, o czymś ten przepis w dotychczasowym brzmieniu stanowi, ale nie bardzo wiadomo o czym. Chcemy z tym skończyć i powiedzieć jasno, że skreślamy te wymienione przesłanki, bo właściwie nie wiadomo, po co one są, nie są do niczego potrzebne. To po drugie.

Po trzecie, niestety muszę stanąć na stanowisku – ja tak uważam – że jesteśmy związani zakresem przedłożenia, gdy chodzi o ten projekt, bo on dotyczy konkretnego wyroku, a wyrok dotyczy konkretnej ustawy. Nie zmienia to faktu, że, tak jak już powiedziałem, rząd pracuje nad podobnymi zmianami, jeśli idzie o inne służby. W niektórych regulacjach już te zmiany nastąpiły, ale dzieje się to stopniowo i bardzo bym prosił państwa senatorów o umożliwienie rządowi porządkowania tego zakresu po kolei, tak jak to mamy ustalone w planach.

Nie widzę też tutaj zagrożenia, że to będzie jakaś nierówność poszczególnych służb podległych ministrowi spraw wewnętrznych i administracji. Staralem się tu udowodnić, że ten przepis i tak nie stanowi żadnej podstawy do żadnych roszczeń żadnej ze stron, także w przypadku tych innych służb. A więc nie ma tutaj żadnego zakłócenia. Oczywiście służby, o których pani mecenas wspominała, czyli agencje wywiadu, kontrwywiadu, no, one tam sobie biadolą, ale podlegają premierowi, a stanowisko rządu jest jednoznaczne. Porządkujemy to w tym kierunku, a nie w innym. Wiem oczywiście, że jest ta propozycja senacka, która trafiła do Sejmu, nie trafiła jeszcze jednak do rządu, więc nie ma możliwości przedstawienia stanowiska rządu, ale mogę się zobowiązać, że to stanowisko będzie takie, jak przy tej ustawie. A więc jeśli przedłożenie senackie trafi pod obrady Sejmu, to będziemy tam prostować sytuację kolejnych dwu służb, a pragnę zwrócić uwagę, że to też nie wyczerpuje tematu, bo mamy jeszcze parę innych służb mundurowych, specjalnych, w przypadku których również kwestie mieszkaniowe załatwione były w podobny sposób i one także powinny być wyprostowane i będą, ale wszystko po kolei.

Dlatego prosiłbym o nieuwzględnianie żadnej z propozycji Biura Legislacyjnego, bo one nie są zgodne z tym, co rząd przedstawił i co zamierza w dalszej kolejności robić. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Dziękuję, Panie Prezesie.

Dziękuję państwu również za przedstawienie różnych stanowisk, bo to pozwala nam lepiej rozumieć materię, nad którą dyskutujemy.

Tak na marginesie, Panie Prezesie, to rząd powinien był chyba wziąć udział w pracach nad tą inicjatywą już w ramach pierwszego czytania w Senacie, a nie tylko na etapie prac sejmowych. Ale to uwaga zupełnie marginesowa, taka była praktyka do tej pory. To już nie trafi do rządu w sensie formalnym, ponieważ to jest inicjatywa czysto parlamentarna. Ale to mówię tak na marginesie, myślę, że państwo będziecie mieli jeszcze okazję wyrazić własną opinię.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos?

Pan senator Ortyl, bardzo proszę.

Senator Władysław Ortyl:

Panie Przewodniczący, ja chciałbym poruszyć pewną kwestię. Oprócz tej dyskusji nad samą nowelizacją mnie interesuje jedna sprawa może troszeczkę formalna. W tym przypadku Senat jak gdyby ściga się z rządem albo odwrotnie. Myślę, że czasami to może i kogoś mobilizuje. Ale czy trzeba tak robić, czy nie można tego skoordynować? Wcześniej były już podobne przypadki w związku z kilkoma nowelizacjami związanymi z wyrokami Trybunału i myślałem, że to jakoś skoordynowano, a tu dalej, jak widzę, w tym kierunku brniemy. Tak się więc właśnie zastanawiam, czy to dobrze, czy źle, i prosiłbym o jakiś komentarz, może, nie wiem, pana przewodniczącego czy...

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Już odpowiadam.

Ja w jakimś sensie podzielam pogląd pana senatora. To leży w gestii Komisji Ustawodawczej, ponieważ wzięła ona na siebie ciężar wykonywania wyroków Trybunału Konstytucyjnego. Na przykład w przypadku ustawy drogowej było tak, że rząd kompleksowo przygotowywał pewne rozwiązania, a my tutaj zajęliśmy się wycinkowo kwestią wykonania wyroku Trybunału, pewnie warto będzie to skorelować. To jest bardziej postulat do przewodniczącego, pana senatora Zientarskiego, a nie do nas czy do rządu. Warto się nad tym zastanowić.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Myślę, że tutaj może zbyt ambitnie do pewnych kwestii podeszliśmy. Ale to tak naprawdę jest poza głównym nurtem tego, czym się dzisiaj zajmujemy.

Czy są jeszcze jakieś uwagi? Nie.

W takim razie głosujemy. Żadne poprawki nie zostały przejęte, proponuję więc głosowanie nad ustawą o zmianie ustawy o Policji bez poprawek.

Kto jest za? (7)

Jednogłośnie przegłosowaliśmy tę ustawę.

I teraz patrzę, kto by zechciał zostać sprawozdawcą. Chyba pan senator Meres z racji doświadczeń...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nieco inne, ale będzie pan senator czuł te detale i szczegóły może nieco mocniej od innych senatorów, tak że...

Panu generałowi dziękuję serdecznie za wyrażenie chęci bycia sprawozdawcą.

Dziękuję państwu serdecznie. Dziękuję pani mecenas.

Zamykam posiedzenie komisji.

(Koniec posiedzenia o godzinie 9 minut 33)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851